

Wat is de "onvergeeflijke zonde"? Hoe wordt zonde "onvergeeflijk"?

<http://www.christiananswers.net/>

Auteur: Paul S. Taylor, Eden Communications

Hier het origineel: <http://www.christiananswers.net/dutch/q-eden/unpardonablesin-d.html>

Hieronder de printbare versie:

“Ik zou graag weten, of datgene wat in Matteüs staat waar is. Er staat, dat elke zonde vergeven kan worden, behalve als iemand kwaad spreekt over de Heilige Geest. Ik heb een privé school doorlopen en op een dag zei mijn godsdienstleraar dat iemand geen vergeving ontvangt als hij/zij kwaad spreekt van de Heilige Geest. Toen hij dat zei, ...bedacht ik iets tegen de Heilige Geest. Ik wilde het niet... het gebeurde gewoon. Ik bad en vroeg vergeving, maar betekent dat nu dat ik vergeving heb gekregen of ben ik voor eeuwig veroordeeld? ERNSTIG ONGERUST”.

Deze scholier weet niet precies wat de ware betekenis is van dit bijbelgedeelte. Op het moment dat hij het begrijpt zal deze jongeman ervan verzekerd zijn, dat de term onvergeeflijke zonde in dit geval zeker niet op hem van toepassing is. In feite kan deze zonde niet worden bedreven door een ware christen.

Een onvergeeflijke zonde wordt beschreven in Marcus 3 en Mattheüs 12. Deze passages gaan over het werk van Jezus. Alom was bekend, dat Hij herhaaldelijk in het openbaar satan en zijn demonen versloeg. Veel lezers en theologen hebben zich afgevraagd, wat dit nou eigenlijk voor zonde was. Als u deze verzen voor uzelf leest (ze staan hieronder vermeld), houd dan in gedachte, dat de bedoeling van Jezus Christus' bediening was om de duisternis rechtstreeks met het licht te confronteren in een openlijke strijd tussen goed en kwaad. De Enige in het hele universum, die machtiger is dan de Boze, is God. Hij is de Enige met genoeg macht om Satan zelf te binden en hem te dwingen te verdwijnen.

Marc. 3:22-30 schrijft,

“En de schriftgeleerden die van Jeruzalem gekomen waren, zeiden: ‘Hij heeft Beëlzebul,’ en door de overste der boze geesten drijft Hij de geesten uit’ ... ‘Voorwaar, Ik [Jezus] zeg u, dat alle zonden aan de kinderen der mensen zullen worden vergeven, ook de godslasteringen, welke zij gesproken mogen hebben; maar **wie gelasterd heeft tegen de Heilige Geest, heeft geen vergeving in eeuwigheid, maar staat schuldig aan eeuwige zonde.** Immers zij zeiden: ‘Hij heeft een onreine geest’” (N.B. De Farizeërs deden dezelfde aanval in Matt. 9:34)..

In Matt. 12:31-32 zei Jezus tot de Farizeëen,

“Daarom zeg Ik u: alle zonde en lastering zal de mensen vergeven worden, **maar de lastering van de Geest zal niet vergeven worden.** Spreekt iemand een woord tegen de Zoon des mensen, het zal hem vergeven worden; maar **spreekt iemand tegen de Heilige Geest, het zal hem niet vergeven worden, noch in deze eeuw noch in de toekomst**”.

Wat is de context van deze uitspraak en wat is nu precies de zonde die beschreven wordt?

De Farizeëen hadden de zondeloze Jezus Christus langdurig geobserveerd. Ze hadden gezien, dat Hij onmiskenbare en krachtige wonderen deed, die op z'n minst duidelijke tekenen waren van de kracht van God. Deze indrukwekkende wonderen deed Jezus gratis uit pure goedheid en liefde om mensen te bevrijden van overduidelijk lijden en de kwelling van het kwade.

Maar de Farizeëen waren vastbesloten. Ze wilden absoluut niet Jezus erkennen als de Messias, zodat ze de kristalheldere waarheid verwierpen en zelfs schandelijk verdraaiden om de schare te beïnvloeden. Publiekelijk beschuldigden ze Hem, wat betreft deze kostbare goddelijke wonderen, van het ergste wat je maar onder de hemel kunt bedenken. Met andere woorden, ze noemden de kostbare en Heilige Geest van God, de onreine geest van satan. In feite beschuldigden ze Jezus Christus van toverij; alsof Hij iemand was die een verbond met de duivel had gesloten. Deze aanklachten zijn niet slechts verbijsterend en buitengewoon serieus, maar ook idioot en absurd. Dit blijkt ook uit Jezus' directe verweer,

“Hoe kan de satan de satan uitdrijven? En indien een koninkrijk tegen zichzelf verdeeld is, kan dat koninkrijk zichzelf niet staande houden. En indien een huis tegen zichzelf verdeeld is, zal dat huis niet kunnen bestaan. En indien de satan opstaat tegen zichzelf en verdeeld is, kan hij niet bestaan, doch is hij aan zijn einde. Maar niemand kan het huis van een sterke binnengaan en zijn huisraad roven, als hij niet eerst die sterke heeft gebonden en dan zal hij zijn huis plunderen” (Marc. 3:23-27; zie ook Lucas 11:14-23).

Let wel...

“Jezus ontkent het bestaan van andere exorcisten niet. [Zie: Matt. 7:22-23] ...Exorcisten roepen vaak een hogere geest op om van een lagere bevrijd te worden. ...Maar het terugtrekken van zo'n demon, die bovendien ook nog de aandacht vestigt op satans knechten zou slechts een strategische aftocht zijn; zo'n eventuele activiteit staat finaal in tegenspraak met groot-scheepse acties tegen de hordes demonen, die Jezus onderneemt, wat overduidelijk een enorme nederlaag voor satan betekent. [Matt. 12:29; 4:24; 8:16; Marc. 1:34, 39; 5:12, 15; Luc. 9:1] ...De vergelijking die Jezus trekt met een zorgzame huiseigenaar wil duidelijk aangeven, dat Hij satan had verslagen en zodoende zijn bezittingen kon plunderen --Bevrijd de mensen die door demonen bezeten zijn” [Craig S. Keener, *The IVP Bible Background Commentary, New Testament* (Downers Grove, Illinois: InterVarsity Press, 1993), pp. 143, 80.].

Auteur Dr. Henry Morris verklaart met goed inzicht de ware aard van de zonde der Farizeëen:

“De onvergeeflijke zonde om tegen de Heilige Geest in te gaan, is alreeds op diverse manier verklaard, maar de ware betekenis kan nooit in tegenspraak zijn met de rest van de Schrift. Het is onherroepelijk duidelijk, dat de echte onvergeeflijke zonde bij voortduring Christus verwerpt (Joh. 3:18; 3:36). Dus, het spreken tegen de Heilige Geest is hetzelfde als Christus te verwerpen met zo'n beslistheid, dat geen toekomstig berouw mogelijk is. ‘Mijn Geest zal niet altoos in de mens blijven,’ zei God lang geleden (Genesis 6:3). ...In de context van deze speciale passage (Matt. 12:22-32), zien we, dat Jezus een groot scheppingswonder had gedaan, waar zowel genezing als het uitwerpen van demonen aan te pas kwam, maar de Farizeëen verwierpen dit duidelijk teken van de Heilige Geest. En daarvoor in de plaats betichtten ze Hem er ook nog van zijn krachten van de duivel te krijgen, **Daarmee toonden ze een houding van permanente weerstand tegen de Geest en tegen de goddelijke natuur van Jezus Christus en zijn evangelie van redding**” [Henry M. Morris, *The Defender's Study Bible* (Iowa Falls, Iowa: World Bible Publishers, 1995), emphasis added.].

Wat is het verschil tussen de twee typen godslastering, die worden beschreven in Matteüs 12? Waarom is het offer van Christus vruchteloos als offer voor de zonde van godslastering tegen de Heilige Geest?

De alom gerespecteerde christelijke theoloog Dr. F.F. Bruce schrijft,

“...Spreken tegen de Zoon des mensen zou nog toegeschreven kunnen worden aan een falen om te Hem te herkennen in wat Hij is. Dus Paulus herroept zijn opvattingen die hij in zijn ongeredde staat over Jezus koesterde. Hij vond het zijn plicht om tegen de naam van Jezus van Nazaret in te gaan. Maar als hij, nadat hij het grote licht op de weg naar Damascus had gezien, nog steeds zijn ogen gesloten hield voor het evangelie, dat hem op het pad der waarheid bracht en opzettelijk zijn verzenen tegen de prikkels had geslagen, dan zou dat pas echt de zonde tegen de Heilige Geest zijn.

De Heilige Geest overtuigt mensen en stelt hen in staat om Christus aan te nemen en de zegeningen van het evangelie deelachtig te worden. [Joh. 16:8; 1 Kor. 2:12-14; Hand. 7:51], maar als iemand weigert zich te onderwerpen aan de zachte aandrang van de Geest en liever prefereert het goede kwaad te noemen en het kwade goed, hoe kan het evangelie hem dan van nut zijn? Het besliste afwijzen van de genade van God is de enige zonde, waarvoor geen remedie is” [F.F. Bruce, *Answers to Questions* (Grand Rapids, Michigan: Zondervan Publishing House, 1973), pp. 46-47.].

“Een ieder, die de overtuigende invloed van de Heilige Geest verwerpt en daar geen spijt van krijgt, zal niet vergeven worden, ‘noch in deze wereld, noch in de toekomstige’ (Matt. 12:32)” [Ray Comfort, “The Unpardonable Sin,” *The Evidence Bible* (Gainesville, Florida: Bridge-Logo Publishers, 2001).].

“Jezus beschouwt dus lastering tegen de Geest--permanent zijn identiteit ontkennen, (Matt. 12:18) en dat zijn werk het werk van de Heilige Geest is, (12:28)--als de ergste van alle zonden” [Craig S. Keener, *The IVP Bible Background Commentary, New Testament* (Downers Grove, Illinois: InterVarsity Press, 1993), p. 80.].

De situatie was te vergelijken met die in het plaatsje Kapernaüm, waar Jezus Christus een groot aantal wonderen deed en in het openbaar bijzonder veel les gaf. Tenslotte bleken toch de meeste inwoners van Kapernaüm onbekeerlijk. Net als de Farizeëen, verwierpen ze nadrukkelijk de overtuigende bediening van de Heilige Geest, die getuigenis gaf aan de ware identiteit van Jezus Christus, hun Messias.

Ze keerden zich af van het overvloedige licht dat hen zo genadig bescheen en kozen ervoor om voor altijd in hun ongeloof te blijven. Opzettelijk weigerden ze om te luisteren naar wat de Heilige Geest hen allemaal te zeggen had. Net als de Farizeëen kozen ze voor hun zelfgekozen blindheid. Hierom werden ze streng geoordeeld. “Want aan wie veel is toevertrouwd, van hem zal des te meer worden gevraagd...” (Luc. 12:48). Daarom kreeg Kapernaüm, tesamen met de nabijgelegen plaatsen Chora-zin en Bethsaïda, een strenge vermaning van Jezus, “Het zal voor het land Sodom draaglijker zijn in de dag des oordeels dan voor u” (Matt. 11:21-24).

Hoe kan iemand weten of hij wel of niet “de onvergeeflijke zonde” heeft begaan?

Bijbelonderzoeker Larry Richards zegt hierover,

“Deze referentie over een onvergeeflijke zonde heeft vele mensen onnodig angst bezorgd. Zij die zich afvragen of zij iets gedaan zouden hebben, dat Jezus niet zou willen vergeven, vertonen juist een totaal andere houding dan de Farizeëen, die het overtuigende bewijs weigerden te accepteren dat Jezus de Zoon van God was. Hij, die de boodschap van de Geest over Jezus verwerpt, zal niet vergeven worden. Ieder, die Jezus’ vergeving zoekt heeft beslist niet de onvergeeflijke zonde bedreven” [Larry Richards, *735 Baffling Bible Questions Answered* (Grand Rapids, Michigan: Fleming H. Revell, 1993), pp. 241-242.].

De wetenschappers Morris en Clark leggen verder nog uit:

“Er zijn mensen, die vreselijk tobben, omdat hun geweten hen aanklaagt. Ze vrezen dat ze te zwaar gezondigd hebben om vergeving en redding van God te ontvangen. Anderen, daarentegen die gedomineerd worden door een vleselijke, en berekenende houding, zouden het liefst tot het uiterste willen gaan in hun zondigen en dan tot Christus komen om aan het oordeel te ontsnappen. Zodoende vragen ze beide vanuit totaal verschillende motieven **‘Is het mogelijk om met zondigen een grens te passeren waardoor je niet meer gered kunt worden?’**

Gods mogelijkheden worden niet beperkt door de mate van zondigheid van een mens. In feite is het zo, dat iedereen, voordat hij Jezus Christus heeft aangenomen als Redder, in totale rebellie is tegen God, hoewel die zondigheid zich niet bij iedereen in gelijke mate manifesteert. De Apostel Johannes leert ons,

‘Als iemand gezondigd heeft, wij hebben een voorspraak bij de Vader, Jezus Christus, de rechtvaardige; en Hij is een voldoening voor onze zonden en niet alleen voor de onze, maar ook voor die der gehele wereld’ (1 Joh. 2:1-2).

De Bijbel staat vol voorbeelden van mensen, die vergeving ontvingen voor allerlei soorten boosheden, want 'de hand des Heren is niet te kort om te verlossen' (Jesaja 59:1). Gods grenzenloze genade deed Paulus uitroepen, 'Waar evenwel de zonde toenam, is de genade meer dan overvloedig geworden' (Romeinen 5:20). En uit Paulus' persoonlijk getuigenis blijkt absoluut Gods ultieme wil tot verlossing en Zijn macht, die niet begrensd wordt door de zonde van een mens. Wat een bemoediging voor hen die vreesden dat ze te ernstig hadden gezondigd om nog gered te worden (1 Tim. 1:15-16).

Hoewel Gods mogelijkheden tot redden onbeperkt zijn, vertelt de Bijbel duidelijk, dat er bepaalde voorwaarden aan die redding vast zitten. Bij voorbeeld, God zal niemand redden die het offer van Christus verwerpt of veracht in een poging om een alternatieve manier te vinden om gered te worden.

'Want indien wij opzettelijk zondigen, nadat wij tot kennis der waarheid gekomen zijn, blijft er geen offer voor de zonde meer over' (Hebr. 10:26).

Deze waarschuwing heeft betrekking op hem die 'de ZOON VAN GOD met voeten heeft getreden' en zijn bloed onrein heeft geacht. (Hebr. 10:29). God de Vader heeft het offer van zijn Zoon aangewezen als de enige weg tot redding en Hij zal niemand behouden die het op een andere manier probeert.

Het boek Romeinen bevat het meest geconcentreerde onderwijs over het onderwerp redding dat men in het Nieuwe Testament kan vinden en het begint met een overzicht van de zonde der mensen. Zij die Gods openbaring van Zichzelf verwierpen en afgoden aanbaden in plaats van God, werden door Hem overgegeven aan hun ernstige morele onreinheid (Romeinen 1:22-24). Zij die een mens aanbaden, in plaats van God ontvingen eveneens die ernstige straf: 'Daarom heeft God hen overgegeven aan schandelijke lusten,' wat als resultaat had dolzinnige immoraliteit en homoseksualiteit (Romeinen 1:26-27).

'En daar zij het verwerpelijk achtten God te erkennen, heeft God hen overgegeven aan een verwerpelijk denken om te doen wat niet betaamt' (Romeinen 1:28).

Hieruit kunnen verschillende conclusies getrokken worden.

- Ten eerste, God straft daadwerkelijk onbeleden zonden niet slechts na de dood van de zondaar, maar ook tijdens zijn leven.
- Ook morele verwording is een straf van God op moedwillige geestelijke afwijzing.
- Verder, als God iemand overgeeft aan zijn verdorven gedachten, wordt van die persoon de gevoeligheid voor zonde vernietigd en zijn kansen voor berouw dalen evenredig.
- Toch zal God nooit de vrije keus van een mens geweld aan doen, Hij zal niemand dwingen om te zondigen en hem er dan voor veroordelen. Het is meer dat mensen in deze toestand ontaarden en steeds extremer dingen willen gaan doen: 'Zij hebben zich immers in hun verdoving overgegeven aan de losbandigheid, om gretig winst te slaan uit allerlei onreinheid' (Ef. 4:19).

Bijgevolg, de Schrift laat duidelijk zien, dat zowel Farao zijn hart verhardde tegen God, maar dat ook God Farao's hart verhardde (Exodus 8:32; 9:12).

De Heilige Geest overtuigt mensen van hun zonden en trekt hen naar de Redder (Joh. 16:8-11; 3:5-6). Toch heeft God minstens eenmaal in de geschiedenis de ongerechtigheid bestraft door zijn Geest terug te trekken. Voorafgaande aan de wereldwijde zondvloed, zei God, 'Mijn Geest zal niet altoos in de mens blijven,' en Hij stelde een tijd vast van 120 jaar, waarin de mens berouw kon tonen (Genesis 6:3). In plaats van zich te bekeren, gebruikte de mens Gods geduld om nog meer te zondigen en alleen Noach en zijn gezin werden gered.

God heeft verder nog verklaard, dat hij lastering tegen de Heilige Geest niet zal vergeven (Matt. 12:31).

Als iemands geweten hem zo zeer aanklaagt, dat hij meent te zondig te zijn om Gods vergeving te ontvangen, dan wordt zo iemand door Gods Woord verzekerd, dat er vergeving mogelijk is. Het feit, dat hij tobt over zijn zonden toont aan dat de Heilige Geest hem nog niet heeft verlaten en dat God hem niet heeft overgegeven aan zijn verdorven gedachten.

Er dreigt pas echt gevaar als men voortdurend Gods wet geweld aan doet en nooit ook maar het geringste beetje spijt over zijn opstandigheid krijgt. De waarschuwing van de Bijbel zal zo'n geestelijke spotter uit zijn zelfvoldaanheid stoten:"

“Vreselijk is het te vallen in de handen van de levende God” (Hebr. 10:31).

“Zoekt de Here, terwijl Hij zich laat vinden; roept Hem aan, terwijl Hij nabij is. De goddeloze verlate zijn weg en de ongerechte man zijn gedachten en hij bekere zich tot de Here, dan zal Hij zich over hem ontfermen en tot onze God, want Hij vergeeft veelvuldig” (Jesaja 55:6).

[Henry M. Morris and Martin E. Clark, *The Bible Has the Answer, Revised and Expanded* (Green Forest, Arkansas: Master Books, 1976), pp. 244-246, emphasis added.]

George Standison en zijn staf verklaren verder,

“ Met deze uitzondering [de onvergeeflijke zonde], is er niets in de lijst van menselijke overtredingen, dat buiten bereik ligt van die Goddelijke vergeving. ‘Al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen worden als sneeuw’. is de oude belofte die God aan ons mensen geeft; ‘al waren ze rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wol’ [Jesaja 1:18].

Dit moet echter niet als een aanmoediging uitgelegd worden om te zondigen, maar veeleer als een terechtwijzing om zich toch te bekeren. Als de zondaar werkelijk spijt heeft en pleit op de vergeving om Jezus' wil, als hij Hem aanneemt als redder en de moed heeft met de hulp van God om daarna als christen te leven, zal hij niet alleen vergeving ontvangen, maar ook behoed worden voor terugval in de zonde. Dit leert ons het evangelie en onnoemelijk veel mensen kunnen ervan getuigen. Er zijn in de hele wereld overal gevallen van grote zondaren, die hun boze wegen verlieten en vandaag de dag een nieuw leven leiden, door de kracht van God.

‘Gods genade is zo wijd
Zoals de wijdheid van de zee’.

We hebben de verzekering van onze Redder, ‘Wie tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen’. [Joh. 6:37]. Er is geen veroordeling voor vergeven zonde. ‘Jezus betaalde alles’. [*Bible Answers for 1000 Difficult Questions* (Iowa Falls: World Bible Publishers)].

Als u, beste lezer, u zich nog niet werkelijk hebt bekeerd en onze Heer Jezus hebt gevraagd om u totaal te reinigen van uw zonden en Hem gesmeekt hebt om de Redding, die alleen zijn kostbaar bloed ons kan geven, dan dringen wij er ten zeerste bij u op aan om dat nu te doen. Het is het verstandigste wat u ooit kunt doen!

Kan een christen de “onvergeeflijke zonde” doen?

Authoriteiten zijn het erover eens dat het antwoord is NEE. Weet u waarom?

“Als we weigeren het getuigenis te accepteren dat de Heilige Geest ons geeft, ons ontworstelen aan ons zondebesef en nooit de waarheid aannemen, zullen we nooit tot Christus komen voor redding. In Christus zijn al onze zonden vergeven. Daarom kan geen enkele christen de onvergeeflijke zonde bedrijven. Alleen een niet-wederomgeboren persoon die weigert om tot Christus te komen zal in zijn zonden sterven” [*Freedom in Christ* (Knoxville, Tennessee: FICM.org, 2002)].

“...Als u eenmaal Jezus hebt aanvaard, dan is dat deel van het werk van de Heilige Geest klaar, dus kunt u niet zijn werk lasteren. Natuurlijk blijft Hij constant aan u werken en u kunt eigenwijs zijn en Hem weerstaan als christen, maar u kunt hem niet lasteren. Een onproductief leven leiden, vleselijk zijn en ongeestelijk, dat kan wel. Maar de onvergeeflijke zonde doen? Dat is niet mogelijk voor een ware christen. Denk eens aan wat Paulus zei: [Darrin Yeager (DYeager.org, 2002).]

“Er is dus geen veroordeling voor hen die in Christus Jezus zijn...” (Rom. 8:1).

Een ware christen kan niet een zonde bedrijven waarvoor geen vergeving is. We worden beschermd door de kracht van God. (1 Petr. 1:5). Hoewel we wel de Heilige Geest kunnen bedroeven, verzegelt Hij ons toch tegen de dag des oordeels. (Ef: 4:30). De Apostel Paulus was ervan overtuigd “dat Hij, die in ons een goed werk begonnen is, dit ook zal afmaken tegen de dag van Jezus Christus” (Fil. 1:6).

Houdt echter in gedachten, dat als een christen gaat reageren als een Farizeër op de Heilige Geest en Christus, ondanks het sterke getuigenis van de Heilige Geest en ondanks dat hij overvloedig blootgesteld werd aan de waarheid van Gods Woord, dan mag men ernstig er aan twijfelen of die persoon so wie so gered was. Alleen God kan dat zeker weten. Het ligt voor de hand dat hij een onwederomgeboren hart heeft.

“...want aan zijn vrucht kent men de boom. ...Want uit de overvloed des harten spreekt de mond”. (Matt. 12:33-34).

Vertaling door: Josine

Auteur: Paul S. Taylor, Eden Communications.

Web page copyright © 2002, Eden Communications, All Rights Reserved - behalve zoals genoteerd in de aangehechte “Usage and Copyright” pagina dat ChristianAnswers.Net groothartig toelaat om hiervan gebruik te maken opdat deze pagina mag werken in uw huizen, persoonlijke getuigenis, kerken en scholen.

www.ChristianAnswers.Net/dutch

Christian Answers Network

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm